

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 985. Quid præcipiatur vel prohebeatur duobus Capitulis hoc titulo contentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

quod ad internam conjunctionem cum eo per gratiam, non tamen quod ad conjunctionem externam cum eo & toto Ecclesie corpore, utpote cuius membra facta, & sensibili seu externo aliquo signo in unum aliquod corpus colliguntur, & caractere per illud signum animæ impresso jus ad cætera Sacramenta & bona Ecclesie acquiruntur. Ita Wiestn. *h. t. n. 5.* cum Gonzal. *in c. fin. h. t. n. 4.* Non secundò, quòd juxta *cut. c. finale.* Cum solo Baptismo fluminis recipi possint Sacramenta Matrimonii & Eucharistie. Nam tale matrimonium non est verum novæ legis Sacramentum, sed contractus merè civilis. Eucharistia etiam ante Baptismum fluminis licitè & fluctuosè suscipi nequeat ut ex Homilia S. Basilii probat Wiestn. *n. 6.* Non tertio, quòd dicatur Apostolos ordinatos à Christo Sacerdotes ante passionem in ultima cæna, baptizatos verò post ejus resurrectionem, dum dictum illis: *Euntes docete omnes gentes &c.* nam contrarium nimirum baptizatos ante passionem probabilius longè & tantum non tantquam dogma fidei sentiunt cum S. August. *in Joan. tr. 15.* D. Th. *in 4. dist. 3. q. 1. a. 5.* Suar. *Tom. 3. d. 19. S. concl. 1.* alique TT. passim, eo nixi fundamento, quòd Joan. 3. v. 22. dicitur; *Venit JESUS & Discipuli ejus in terram Judæam, & sibi memorabatur cum eis & baptizabat.* Et Joan. 4. v. 1. & 2. dicitur; *Quoniam JESUS non baptizaret, sed Discipuli ejus &c.* utique non Baptismo Joannis sed Christi seu à Christo instituto, testantur vel ipso Joanne se baptizare in aqua, Christum autem in Spiritu Sancto & igne. Unde jam liquidò infertur, Apostolos baptizantes jam priùs baptizatos fuisse Baptismo fluminis.

Resp. Ad tertium. Ad Sacramenta, quæ ab ordine verè suscepto & consequenter à Baptismo fluminis dependent validè administranda necessarius est Baptismus fluminis in administrante. Hinc presbyter re ipsa non baptizatus, quantumcunque errore communi habeatur pro baptizato & vero Sacerdote invalidè absolvit & consecrat; cum enim valor horum actuum ex jure divino dependeat à valore Baptismi, hujus defectus propter errorem communem ab Ecclesia suppleri nequit, & ita do-

cent Abb. *in c. Apostolicam. h. t. n. 1.* Decius *in c. fin. de constit. n. 64.* Paludan. *in 4. d. 17. q. 6. a. 1.* Pirh. *h. t. n. 3.* Winstn. *n. 10.* Reiffensl. *n. 2.* Engels. *n. 3.* quidquid sit de eo, num, ut cum D. Th. sentiunt Sylv. *V. Baptismus. 6. n. 3.* Barb. *in c. 2. h. t. n. 2.* eosque secutus Reiffensl. *n. 3.* piè credendum sit, Christum suppleturum aliunde effectus, quos alia Sacramenta validè collata producerent in suscipientibus ritè dispositis, ad præcavenda magna pericula, quæ aliàs inde Ecclesie imminerent. Quam tamen piam credulitatem vix reperiri fundatam in S. Scriptura aut SS. Canonibus cum Soto *in 4. d. 24. q. 1. a. 4. §. ad tertium* asserit. Wiestn. *cut. n. 10.* Econtra validè non tantum confertur Baptismus, utpote qui etiam à non baptizato confertur potest, sed etiam licitè assistit matrimonio parochus ob defectum Baptismi tantum putativus, ac consequenter re ipsa carens jurisdictione ad talem assistentiam requisita; quin & ex commissione veri Parochi eidem assistere potest laicus, si ex communi æstimatione & errore reputetur Sacerdos; eò quòd error communis ob utilitatem publicam suppleat defectum potestatis jurisdictionis juxta *L. Barbarius. ff. de off. Pretor. & can. infames. 3. q. 7.*

Quest. 984. An & qualiter ad suscipiendos ordines prærequiratur in ordinando Sacramentum Confirmationis?

Resp. non requiritur ad valorem ordinis. Requiritur tamen de præcepto, ut constat ex Decreto Trid. *Sess. 23. c. 4. de reformat.* ita ut etiam prohibita sit susceptio primæ tonsuræ ante Confirmationem, De quo vide Azor. *p. 2. L. 3. c. 48.* Abb. & Barbol. *in c. 1. 2. & 3. h. t.* obligare hoc præceptum graviter censent Tanner. *de Sacram. d. 4. q. 4. n. 88.* Pontius *de Sacram. Confirmat. c. 3. n. 6.* apud Wiestn. *h. t. n. 11.* secluso contemptu, scandalo & speciali necessitate, non obligare nisi venialiter sentiunt apud eundem Laym. *L. 5. tr. 3. Castrop. tr. 20. d. univ. p. 8. n. 6. in fine.* Barbol. *de off. Episc. alleg. 2. n. 15.*

TITULUS XLIV.

De custodia Eucharistie, Chrismatis, & aliorum Sacramentorum.

Quest. 984. quidnam præcipiatur vel prohibeatur duobus capitulis hoc titulo contentis.

I. Resp. primò: Capitulo primo desumpto ex Concilio Generali Lateranensi præcipit Innocentius III. ut in cunctis Ecclesiis asservetur Chrisma, hoc est, oleum mixtum balsamo, benedictum ab Episcopo pro Sacramento Confirmationis, & oleum simplex benedictum pro conferendo Sacramento extreme Unctionis. Item ut ob varios fines, quos recenset Wiestn. *h. t. n. 2.* & quorum aliqui olim in usu, modò sublatis asservetur sub fidelis custodia & clavibus Sacerdotis (nimirum qui istius Ecclesie curam habet) Eucharistia ne, ut dicitur ibidem, possit ad illa temeraria manus extendi ad aliqua horribilia

& nefaria (puta sacrilegia artes magicas supersticio- nesque) exercenda, ita ut, si is ad quem spectet hæc custodia fuerit incautus & negligens, tribus mensibus suspendatur ab officio; & si ob ejus incuriam nefarium quid contingat, gravius (ad arbitrium judicis, cum hic non determinetur) puniatur. Unde pastor tenebitur ad omnia damna, quæ ex hac ejus negligentia secuta resarcire. Abb. *h. t. n. 2.* Pirh. *n. 1.* Circa quam asservationem notandum, debere ante Altare seu tabernaculum aliumve locum decentem, ubi Eucharistia deponitur, lampadem accensam diu noctuque pendere juxta generalem Ecclesiarum usum & quarundam etiam statuta Nav. *de orat. c. 18. n. 67.* Passerin. *de off. curati. c. 12. n. 68.*

2. Resp. secundò: Capitulo secundo *h. t.* ex eodem Concilio desumpto præcipitur, ut oratoria,

vala,

vasa, corporalia, pallæ Altaris & vestimenta sacra ministrorum munda & nitida conserventur. Prohibet insuper idem Pontifex ne suppellectilia profana tam Clericorum quam Laicorum in Eccle-

siis reponantur, nisi ob hostiles incursiones aut incendia aliasve urgentes necessitates, quibus cessantibus, mox iterum inde referenda, ut Abb. hic n. 3.

TITULUS XLV.

De Reliquiis & veneratione Sanctorum.

Quest. 186. Quid sit Canonizatio Sanctorum, à quo facienda, & quæ ad eam legitime faciendam requirantur.

Resp. ad primum: Sanctorum (quo nomine vulgariter accepto veniunt, quotquot in gratia habituali existunt cum opinione aliorum de virtute & perfectione eorum singulari, propriè tamen ad præsens propositum non nisi illi, qui publico Ecclesiæ iudicio relati solenniter in Catalogum regnantium cum Christo in cælis, cum declaratione, ut ab omnibus Christi fidelibus pro talibus habeantur. Ita ferè Fagn. in c. 1. h. t. n. 2.) canonizatio est ipsa hæc solennis & canonicè facta per Pontificem relatio alicujus inter cælestes seu autoritativa definitio, aliquem existere in cælis, & pro tali habendum cultuque publico ab omnibus Christi fidelibus venerandum. Ac proinde differt à beatificatione, quòd in ea non præcipiatur & statuatur, sed solum permittatur à Pontifice, ut quis cultu aliquo per illum determinato v. g. celebratione Missæ, recitatione officii divini, & quidem non à toto mundo Christiano, sed solum à certo v. g. regno, provincia, loco, religione, coli valeat; quamvis cæteroquin pro beato & in cælis existente haberi & credi debeat.

2. Resp. Ad secundum canonizare & beatificare solenniter solius est Papæ. Gl. in c. unic. h. t. in 6. V. Sedis Apostolicæ. Abb. inc. 1. h. t. ibidem. Innoc. n. 2. Fagn. n. 20. Barbof. n. 3. Azor. p. 2. L. 5. c. 6. q. 1. Pirh. h. t. n. 3. Reiffenst. n. 6. cum communi, ita ut nullus Episcopus etiam pro diocesi nullum possit canonizare, nec Concilio generali independentè ab auctoritate summi Pontificis competat eapotes, ut Barbof. Pirh. Reiffenst. loc. cit. Idque ob eam rationem desumptam ferè ex Host. in cir. c. 1. nimirum, quòd causæ majores ad Sedem Apostolicam referendæ, ejusdemque examini & decisioni referendæ juxta c. 3. de Baptif. c. 4. de off. legat. inter tales autem causas vel maximè sit canonizatio, utpote in qua agitur de miraculis dijudicandis & approbandis, deque manifestando sine periculo errandi (cui aliàs aliquorum Episcoporum simplicitas præbere poterat occasionem) toti orbi alicujus sanctitatem, eumque proponendo publico cultui, & sic statuendo in rebus fidei. Quæ omnia superant potestatem Episcopi, Legati Apostolici & Concilii generalis. Quod verò auctoritas Papæ circa hæc sit infallibilis docent Fagn. in c. venerabilis de testibus. à n. 10. Sylv. V. canonizatio. n. 2. Covar. var. resolut. l. 1. c. 10. n. 3. cum D. Th. quodlib. 9. a. fin. & communi aliorum contra Gl. in c. unic. h. t. in 6. V. Sedis Apostolicæ. Addunt iidem idem, quod, etsi de fide non esset Papam errare non posse in canonizatione, illius tamen contrarium dicere esset temerarium, scan-

dalolum, hæresi proximum & eandem sapiens. Quin imò hanc infallibilem esse de fide, docent absolute Castrop. tr. 4. d. 1. p. 5. §. 5. n. 2. & alii apud Fagn. l. c. de quo videndi Controversiæ, De cætero his non obstat, quòd antiquitus canonizatio absque solennitate illa, qua hodie dum fit, censetur fieri communi Episcoporum & populorum consensu, approbatione Papæ & totius Ecclesiæ, habente vim tacitæ canonizationis, ut Bellarm. de Sanctorum beatitud. l. 1. c. 8. ut Laym. l. 4. tr. 7. c. 5. n. 1. quia & Episcopi poterant pro sua diocesi canonizare aliquem, vel potius reddere testimonium, non tamen infallibile de ejus sanctitate, eumque coli mandare, vel potius solum permittere; cum hæc sublata modò sint legitima autoritate ob rationes prædictas, & quia Episcopi non semper in hoc satis cautè & providè se gererent, possentque hodie dum etiam esse sub obligatione credendi, quæ olim talia non erant.

3. Resp. Ad tertium: primò canonizatio, vel etiam beatificatio, ut legitime fiat, duo copulative requiruntur, ita ut unum sine altero non sufficiat, nimirum primò, ut constet de canonizandi excellentie vitæ sanctimonia ac virtutum magnarum exemplis. Fagn. in c. f. h. t. n. 1. Innoc. n. 1. Jo-and. n. 4. Anchor. n. 5. cum communi & constat ex Bulla Greg. IX. edita pro canonizatione S. Antonii de Padua. 1232. 1. Jun. incipiente: cum dicat Dominus in Bullar. 4. hujus Pontificis const. Illa verò vitæ excellens probitas, etsi præcipuum sit, ob quod quis dignus veneratione & cultu solaque sufficiat, ut quis sanctus Deoque acceptus sit, non tamen sufficit ad hoc, ut quis sanctus habeatur, & ut talis proponatur hominibus in Ecclesia militante, sed requiritur insuper ut accedat testimonium seu iudicium, unde elucescat illa metitorum canonizandi apud DEUM excellentia, quale esse censuit & voluit Ecclesia miracula superantia vires naturæ ab eo edita, non tantum in vita, sed & post mortem ad ejus intercessionem facta à DEO juxta c. venerabilis. §. 2. de testibus. Etsi nec ea sola sufficiant ad canonizandum, cum etiam patrentur à reprobis & peccatoribus, ut constat ex c. teneamus 1. q. 1. & ibidem. Gl. V. magi. luculenter demonstrat exemplo magorum Pharaonis, Judæ aliorumque qui olim in iudicio dicturi: nonne in nomine tuo dæmonia ejecimus, & docet D. Th. 2. 2. q. 17. a. 1. de miraculis parrandis ab Anti-Christo.

4. Resp. ad tertium secundò: ut omnis locus & via præcludatur deceptioni & errori circa utrumque requisitum, nimirum vitam, mores, virtutes, & miracula canonizandi necesse est fieri exactissimam, strictissimam, cautissimamque inquisitionem, de cujus instituendæ praxi & ceremoniis integrum Tomum exactè conscripsit Matha de canonizatione SS. ad quem remittitur Lector. Non solet regulariter hæc inquisitio seu

traça-